

הרבי הרש"ב לבנו, הרבי הרוי"צ:

תכלית הכוונה להגיע לאמירת התהילים טל איזה חייט ועקבא הסנדרן!

הרבי סומך על החסידים!

(כ"ק אדמו"ר [מהורי"צ] שליט"א סיימ':)
באמת היו צרכיהם לבאר עתה את כל הפסוקים של "אתה הראת", אך הנה סומך על החסידים שהם יודעים את זה בעצמם. אה, מהו שם יודעים! הלוואי שיקיימו כמה שהם יודעים.

יום שמחת תורה ה'תש"ז – בעת הקפות

קוניה פסוקי "אתה הראת"

(את פסוקי "אתה הראת" בפעם הראשונה (עד כי מצינו) אמר כ"ק אדמו"ר [מהורי"צ] שליט"א בעצמו. ואחר כך אמרו זה עוד כמה פעמים, וכל אחד מהמתפללים קנה פ██וק ונדר סכום מסוים עבורו ה"מרכז".

לקראת ב' ניסן, יום ההילולא של הרבי הרש"ב, הננו מפרסמים פרק נוסף משיחות הקודש של הרבי הרוי"צ שנאמרו בשנת תש"ז, ובهن מדברי הרבי הרש"ב, בעל ההילולא

מוגש ע"י הרב ברוך שלום כהן בעריכת י. בן ברוך

שיחתليل שמחת תורה ה'תש"ז – לפניו הקפות

כניסה ללא הגבולות!

(בבית כ"ק אדמו"ר [מהורי"צ] שליט"א העמידו שולחן על הפתח כדי לעכב את הכנסיה, וכ"ק אדמו"ר [מהורי"צ] שליט"א קרא לאחד ואמר לו:)
שמחת תורה הוא זמן שמחה שהוא הגדות ללא הגדרות, ולכן חפציו שלא יהיה הגדרות והגבולות בכניסה שכולם יכולו להכנס.

חסידים הראשונים

פעם היו החסידים נהגים שלאחר התפילה היו מקפלים את הסידור עד המוקם

בו הם "התפללו" הימים, כאשר השם יתברך יעוזם يتפללו מחר הלהה.

אין מבנים שאין עוד

(כ"ק אדמו"ר [מהורי"צ] שליט"א החל לבאר את הפסוקים שאומרים לפני הקפות, ואמר:)

"אתה הראת לדעת" – כל סדר ההשתלשות עד רום המעלות אומר לעצמות און סוף: "אתה" – זו עצמות (אתה עצמות) "הראת" – התחלה לגנות את עצמן. "לדעת" כדי שיידעו אותן.

ועל ידי מה יידעו אותו על ידי "כי הו"י הוא האלקיים" – על ידי הידיעה שהוא ואלקיים הם ככל חד בהשווה ממש עד שורש שרשים. ואיזי מבנים שאין עוד" – כי לא זה לא מבנים איך הוא "אין עוד", אך לאחר הידיעה שהוא ואלקיים הם ככל חד איזי מבנים שאין עוד".

"נשנתו ב'יל" ולא "נשנתו בגן עדן"

פירושם הראשוני משיחת הרבי הראי"ץ מפורים תש"ג וב' ניסן תש"ג שלא נדפסו בספר השיחות תש"ג – מרישימותיו של הרה"ח ר' אברהם ע"ה ווינגרטן

א) קטיע משיחת פורים תש"ג בסופה (דברים אלו הובאו ע"י כ"ק אדמור"ר מה"מ בשיחת פורים תש"יא בשם הרבי הראי"ץ ללא ציון מקור, ואכן נדפס המקור לראשונה): ידוע אשר בנימ רוחניים הם גבויים יותר מבנים גשמיים, אך זהו רק בתנאי שהם מקושרים.

אומרים על הרבי (הכוונה על כ"ק אדמור"ר מהורש"ב) "נשנתו עדן", כיון שמרגלים לומר כך על אבא גשמי. אך אלו שהכירו את אבי (כ"ק אדמור"ר מהורש"ב) היו צריכים לומר "נשנתו ב'יל" אשר על כל פנים באוטם רגעים כשהוא אומר זאת זה מגלה אצלו התעוררות והתקשות.

אני אמלא את השליחות!

ב) שיחת ב' ניסן תש"ג – לאחר תפילת שחרית. כיון שהיום הוא ב' ניסן, היינו צרייכים לילכת אל האורל, אך כיון שאנו זה אפשרי, לכן אלו שרצויכים לכתב פדיונות ירשמו את השם שלהם ושם משפחתם, ללא עניינים פרטיים, ולא מעות – אם רוצים יכולים לתת את הכספי עבור ארץ ישראל לקופת ר' מאיר בעל הנס – ולמסור את הפדיונות אליו, ואני אמלא את השליחות!

לענין חינוך". לאחר סיום אמרית הפסוקים אמר כ"ק אדמור"ר [מהורי"ץ] שליט"א (אודות אלו שכנו את הפסוקים):

בעניין צדקה צריך ליזהר מאד, וכל אחד צריך לזכור את הסוכם שהוא נדר, ולתת אותו בהקדם האפשרי.

אדמור"ר הוזן "קורע" את החסידים עבור צדקה!

אדמור"ר הוזן תבע מאך עבר צדקה אצל החסידים שלו. – בשפה פשוטה ניתן לקרוא לזה: הוא היה "קורע" אותם עבור צדקה!

הוא היה אומר לחסיד: אתה יכול לאכול רק לחם עם מים, אך עבר היהודים שלי (הכוונה לעדת החסידים שעלו לארץ הקודש) אני צריך "קורעnik" אם אתה לומד או מתפלל יש להסתפק, אך היהודים שלי לומדים ומתפללים בודאי!

על כל פרוטה לצדקה שנוטנים למטה אומרים מלאכי מעלה: יתן המש לכמ אלף פעמים ככה!

שיחת יום שמחת תורה ה'תש"ז – בועת הסעודה

מה בין פורים לשמחת תורה?

ישנם שני חוגים אשר השמחה שלהם באה על ידי אכילה ושתיה והם: פורים ושמחת תורה. והפרש ביןיהם הוא: שבפורים העבודה היא "לא ידע", אך בשמחת תורה העבודה היא דוקא בבחינת "ידע", אשר על ידי הידעו, ירגישו את פשיות העצמות.

העונג של מעלה מעבודת התפילה

אך "ידע" הוא על ידי עבודה, כי העיקר היא עבודה התפילה. חסיד הוא זה שמתפלל. מעלה יש עונג גדול

יש לו נתינת מקום. והעזה היחידה לזה הואabajot haTefila אשר שם אין לו נתינת מקום כלל!

דיבורים חריפים מאד!

אבי [כ"ק אדמו"ר מהורшиб"ב] דבר או דברים חריפים אודות אלו שלומדים חסידות רק עברו ההשכלה ואינם עוסקים בעבודת התפילה!

לא אחזר עתה את הדיבורים חריפים שדבר או יישנו ביטוי (באידיש): עס זאל פאלן אויר פושט וועלדר" [שהם (הינו דברים חריפים אלו) יפלו על עירות שממים (הינו שלא יזקוקו)]. — אי אפשר לומר, דברים חריפים كالו רק אם אוחזים בה, וצריך זאת עמוק ופנימיות הנפש עם הרgesch עמוק של רחמןות, הינו שמרגש את הרחמנות על אלו שאינם עוסקים בעבודת התפילה.

צריכים להיות חסידים!

כ"ק אדמו"ר [מהורייז"צ] שליט"א דבר אודות הפרש בין חסידים מלידה ("עבארכענע חסידים") לבין אלו שעשו חסידים ("געוואָרַעַנְעַ חסידים"), וסימן: צרייכים להיות חסידים! צרייך להתחיל מההתחילה מ"אלף", כבר הגיע הזמן שניה בני אדם!

הנחת רוח למעלה מאמרת "לחיים!"

(כ"ק אדמו"ר [מהורייז"צ] שליט"א ציווה לומר לחיים, ואחר כך אמר):
אי אפשר לשער את גודל הנחת רוח שיש למעלה כשיוחדים שותים משקה ומחלימים לעצם "לחיים", ואחד מברך את השני, מבלי להתחשב אם השני הוא גאון או איש פשוט, ובבליל להתחשב איזה מדות יש לו, ובכל זאת הם מachelim מתוך פנימיות נקודת הלב, אשר זה הוראה על האהבה עצמית שבישראל.

ההבדלה בין קדושת שבת לקדושת יום טוב".

ברצוני לומר אימרה של אבי [כ"ק אדמו"ר מהורшиб"ב], אשר ישנים על זה הרבה ביאורים בכתב, אך עתה ברצוני לומר רק אימרה אחת מזה:

בנוסח ההבדלה אנו אומרים "בין קדושת שבת לקדושת יום טוב הבדلت", אשר סתם כך אין לנו מבנים איך יכול להיות הפרש בין "קדושת שבת" לבין "קדושת יום טוב", אך על ידי זה ש"הבדלת" — אשר אתה עצמות מהות עשית הבדלה, הנה זה כבר נותן מקום שנוכל לומר בביאוריהם שיהיו מונחים בשכל שלנו אודות הפרש וה"הבדלה" בין "קדושת שבת" ל"קדושת יום טוב".

ההידוש של אדמו"ר הזקן לגביה בעש"ט

בחות התווועדיות בשנת תרנ"ה דבר אבי [כ"ק אדמו"ר מהורшиб"ב] אודות המעלת של יהודי פשט, ואמר: הבעל שם טוב הוריד והמשיך את המעללה של איש פשוט, שיוכלו הגיעו להיא על ידי מסירות נפש ואמונה פשוטה. ורבינו הזקן הוריד והמשיך זאת בהבנה והשנה, אשר על ידי הבנה והשנה יכולו להגיע למעלת הפשיות של איש פשוט.

אמירות התהילים של איז'ה החייב ועקבא הסנדLER

אבי [כ"ק אדמו"ר מהורшиб"ב] התווועדים (במציאות) שמחת תורה — הקביעות אז הייתה כמו הקביעות של שנה זו (ששמחת

העזה היחידה: עבודת התפילה!

באחת התווועדיות של אבי [כ"ק אדמו"ר מהורшиб"ב] שעדיין לא נתרפסמה (בספר השיחות "תורת שלום") אמר אבי: על לימוד הנגלה כבר הסכים על זה המזמן ה"נייט גוטער" (הלא טוב — היצר הרע), ביוון שכאן (בלימוד הנגלה) יש לנו נתינת מקום, אך על לימוד החסידות הנה כאן אין לנו נתינת מקום. פעם כאשר יהודי לך "לקוטי תורה" או ספר חסידות אחר זה היה מלמעלה, כי ליצר הרע לא היה בזה שום נתינת מקום, והוא היה בורה מזה מפני שבורה מ"וירויק" (מחלה איזומה)!

אך אחר כך הסכים גם על לימוד החסידות, כי אשר לומדים חסידות רק לשם השכלה, אז היצר הרע מנייח לו, כי שם כבר

ונעימות יתרה מיהודי שעוסק בעבודת התפילה: את המדות רעות בדור שcharik לביר, אלא אפילו המדות טובות צרכיים להיות כפי שהוא על פי התורה, אך העיקר הוא עבודת התפילה.

ישנו היהודי של תהילים ("א תהילים איד"), היהודי הלומד עין יעקב, היהודי בן תורה הלומד גمرا בעיון, הם גם כן חסידים, אך אין זה מגע ליהודי חסידי המתפלל באריכות, העיקר של חסיד הוא עבודת התפילה!

האלף בית של חסידות

חסיד שמרמה את עצמו שהוא משכיל הוא מבין חסידות, אך איןו עוסק בעבודת התפילה, הנסי אומר לו בברורו: איןך יודעת את ה"אלף" ב"ית" של חסידות!

האלף בית של חסידות הוא עבודת התפילה ובירור המידות לא רק שcharik להרחק את המדותala טובות, אלא גם את המידות טובות צריך לביר ולעבד שהם יהיו מדות נעימות.

על ידי התפילה ניתן להבין חסידות, אך ללא עבודת התפילה ההשגה אינה השגה כלל! עבודה התפילה צריכה להיות כמוقربת הקרבן, אשר על ידי הקרבת הקרבן היה נועל קירוב הכוחות בדרך הפלאה. פעם היו החסידים עוסקים בעבודת התפילה, באופן מסויר, הם היו נהגים לעשות קפל בסידור במקום בו הם אוחזים כדי שידעו מחר היכן להמשיך.

עובדות היום

לנגן ניגון או לשנות יי"ש!

(בין הדיבורים אמר כ"ק אדמו"ר [מהורייז"צ] שליט"א כמה פעמים): ביום זה (שמחת תורה) צריך או לנגן ניגון או לשנות יי"ש (יין שראף)! ו齊וה כמה פעמים לנגן ניגון, וכמה פעמים ציווה לומר להרשות לחיים).

(אח"כ אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א): לחיים! שהשם יתברך יתן שנת חיים ונתת עבודה שיוכלו לעסוק בעבודה. ויתן השם יתברך לכל אחד ואחד עם בני ביתו את כל המctrיך בבני חי ומוואה רוחחא, וימלא השם יתברך את משלאות לבב כל אחד ואחד לטובה ולברכה.

ויתן לו דעת שנדע ונבין מה לבקש, ושתהייה שנה טובה ומתוקה בנסיבות ובוthonיות.

עכשו צריך לנגן, כי לשנות הרוי אסור. (וסיים כ"ק אדמו"ר שליט"א): שמחת תורה מגיעה לאחר רשמיינו עצרת. אך שבת בראשית גם כן אינו בא ברigel. בשבת בראשית זו יש לשמהו במשך כל המעת לעת, ולהתווועד הרבה, ולהיות בשמהה.

"אש זורה" והאש של קודש הקודשים! החסידים של פעם לא היו שותים משקה, כי הם ידעו איך הענין הוא באממת לאmittun, הם היו קוראים להעבודה וההתלהבות שmaguya מהמשקה: "אש זורה". כי באממת צריד לרצות את הא"ש של קודש הקודשים, אך לא יכולים הגיעו לכך. אך לכל הפחות זה לא צריך להיות "אש זורה" אלא "אש" של קרבן.

מגעת בפשיטות העצומות וזהו חסיד! (וסיים כ"ק אדמו"ר [מהורי"ץ] שליט"א).

כמה גדולה הייתה ידיעתם (של עקיבא הסנדLER ואיציה החיטית) אני יודע, והנני מסופק אם הם ידעו את פירוש המלות. אך אמרית התהילים שלהם הייתה עם צו מתייקות ונעימות, אילו הם אוכלים מאכל ערבי! והם הגיעו אל פשיטות העצומות.

תורה הוא בערב שבת בראשית) [נוסח אחר]: בשמחה בית השואבה], ובאי התוועד או הרבה מעד בלילה שבת (בראשית שהוא מוצאי שמחת תורה), התהוועדות נמשכה כל הלילה, לפנות בוקר הלכו כולם למקום, בדרך למוקה עברנו דרך בית המדרש – כדי השמקהobil ליבואו שיש בית המדרש. בבית המדרש עמדו אז יצחק והמדרש. ואמרו תהילים עם התלהבות גדולה.

ויאמר אליו אביו: זה היא הכוונה האמיתית! תכלית הכוונה של ההשכלה וההבנה הוא הגיעו לאמירת תהילים הפשטה של עקיבא הסנדLER ואיציה החיטית, כי הפשיטות שלהם

גודל השמחה בשבת בראשית

(כעורים דקוט לפניו השקעה הפסיק כי"ק אדמו"ר [מהורי"ץ] שליט"א לאכול או לטעום (מן נינת השבת) ולאחר כך אמר):

אורן חב"ד צפון השומרון

דוחשות בחיפה

תרומות לרכישת טנק אופו מבצעים,
ושכפ"צים קוטרים וכיסחת נגד ירי
(מחירו של שכפ"ץ - \$1000)
לעבודה פעילה באזורי מסוכנים ביותר
ב-15 ישובים צפון השומרון

DONATIONS URGENTLY NEEDED

FOR A MITZVAH TANK, FOR
ACTIVITIES IN 15 SETTLEMENTS
IN NORTHERN SHOMRON

אוריאל גורפינקל, ת.ד. 282 קדושים
ד.ב. צפון השומרון
טלפון: 056-450771, 09-7922606
URIEL GURFINKEL, KDUMIM
חשבון: 104577, בנק אסזהר, סניף 59

ישיבת "הומלי תמיימים" ליבוראויסט
שיי פרדוח יטש חייל' איכיך - לייטאיסט - אשייה

כופת תנחים

בכופת ובכופת שפוך משתהפתם אם באנגלי הבד של
דייש וגעלה, מנטש ביטחון, מנטש לנטמי
בק אומזר מחרט אלטיא באנך חוי על מזרת
הארט, ומנטש בשתות הנאללו חבטאל

לוי אידלמן

ול כל מנטחו שטעו
בונילקו מחלט בונקן, אומץ זעיר ושליח

וועו חיים יונה

ומנטש יסח אומצת בונך שאיר אכלי פון ויזעלט
הנטהנו ווילאטו אין טוב וווער ינטנטהט פונד כל חנטט
עד מנטש לנטט וווער זיינט זוונט שונט ערער
בחונלאות וווער פולץ חנטטיא לעק כל פונד
זוי אומזר מחרט וויבט מלך אומזרה לנטלאו ונד

הוב איגאל פון דאס חנטט
נטנט וווער: וויבט פון ווילט, וויבט פון, וויבט זיין ווילט
ווער זיינט זוונט, זיינט זוונט, וויבט זיין ווילט